

Kontrolltöö nr 5

40 p

A

1. Loe tekst läbi. Vasta küsimustele ja täida ülesanded.

Kohe esimesel võimalusel läksid Kalev ja Sulev oma uute pikkade suuskadega linna-äärsele metsa. Ronisid seal kõige kõrge-ma mäe tippu. Nii olid nad otsustanud. Et olgu mis on või tulgu mis tuleb! Kerge oli otsustada, aga... Korraga tundus mägi nii hirmus kõrge, järsk ja libe.

„Sina lase esimesena!” sundis lõpuks vanem vend Kalev oma nooremat venda Sulevit.

„Ei, sina lase esimesena!” andis Sulev vastu.

Nõnda nad muudkui jukerdasid, kuni nende kõrvale ilmus üks Kalevi-pikkune sell. Too vaid korra vilistas ja pörutas kohe mäest alla. All veel pidurdas ilmatu uhke järsu pöördega. Vennad Kalev ja Sulev vaatasid seda üksisilmi pealt, mõlema näost võis välja lugeda täit tunnustust.

„Kihvt kuju!” kiitis Kalev.

„Õudselt!” täiendas Sulev.

Aga ega vennad kihvti kuju kaua eemalt imetleda ei saanud. Juba rühkis too pooleldi jooksujalu mäest üles. Kordagi tagasi libisemata, nagu tõeline suusaäss kunagi! Üles jõudnud, lükkas suusamütsi kuklasest, kahmas siis maast peotäie lund ja ahmis seda suurte ampsudega. Kui sell rääkima hakkas, tuli hää nagu tõrrepõhjast. Ta lau-

sa kähises: „Mis te siin põnnate kui haiged jäneseid? Tõmmake uttu, jobud!” Ja ootamatult tõukas ta kahe käega Sulevit tagant.

Sulev läkski. Viuhti kui tuul mäest alla. Ega kukkunudki külili. Kalevil ei kõlvanud enam mäe otsa vahtima jääda. Julgust kokku võttes laskis ta suuskadel minna. Ning temagi ei kukkunud. [---]

Kui kõik kolm olid järjekordselt mäe tippu tõusnud, nägid nad, kuidas eemal kaks plikat viipasid suusaässale, et too nende juurde tuleks. Ja suusaäss viipas vastu. Mõelda, plikadele! Siis kähises ta oma tõrrepõhjast tuleva häälega: „Ei, nüüd tuleb mul küll ära vajuda, pean ühele süngelale künkale kaapama.”

„Kahju!” tunnistas Kalev.

„Õudselt!” täiendas Sulev.

See viivitus ilmselt ei meeldinud ootajatele, sest nad hüüdsid kooris: „Helle, tule juba! Hellee, tule jubaa!”

Kalevi ja Sulevi näod venisid pikaks kui pühadevahe. Suusaäss polnudki poiss, vaid tüdruk. Kuni koduukseni ei vahetanud vennad sõnagi.

Kui ilmas ringi liigud, näed ikka alles imet!

Helju Rammo, „Pea on peaasi. Jutte lastele”

Millisest sündmusest lugu räägib? 1 p

Kus toimub loo tegevus? 1 p

Millal toimub loo tegevus? Mille järgi seda otsustasid? 2 p

Kes on loo tegelased? 2 p

Mis on loo lõpus üllatavat? 1 p

Miks nimetatakse Hellet suusaässaks? 1 p

Iseloomusta kolme omadussõnaga Kalevit ja Sulevit. 3 p

☐ **2. Tõmba tegusõnale kaks joont alla. 10 p**

Viiv hiljem vuhises suusaäss neile mäekül-
ge mööda järele ja pidurdas vinge pöördega
täpselt Kalevi ja Sulevi nina ees. Vendade
imestuseks käitus uus sõber tagasihoidli-
kult ja hoopis vestles sõbrameheliikult. Siis

rühkisid nad juba kolmekesi mäest üles ja
sõitsid uuesti alla. Mitu korda järjest. Mäel
räägiti spordist. Suusaäss kasutas sealjuu-
res hirmus vängeid sõnu. Siis viipas ta tüd-
rukutele ning laskus mäest alla.

☐ **3. Pööra tegusõna lugema olevikus ja minevikus ning täida tabeli tühjad lahtrid. 6 p**

Pööre	Olevik	Minevik
mina		
	loed	
tema		

Pööre	Olevik	Minevik
		lugesime
teie		
	loevad	

☐ **4. Kirjuta laused mitmuses. 4 p**

Karu magab talveund. *Karud magavad talveund.*

Ma teen lumememme.

Lumehelveste sadas mütsile.

Kas sa ootad külalist?

Metskits otsib toitu.

☐ **5. Muuda laused eitavaks. 4 p**

Me loeme aasta jooksul läbi neli raamatut.

Ma tunnen kirjanikke isiklikult.

Sel lool on õnnelik lõpp.

Kes nägi eile õhtul tähesadu?

☐ **6. Kirjuta laused olevikus. 5 p**

Kas sa läksid kooli jalgsi või bussiga?

Vanaisad lasksid leiba luusse.

Me võtsime puu otsast õunu.

Õunavargad tegid sääred.

Karu norsatas valjusti.